

Motion

1977/78:208

av Karl Boo

med anledning av propositionen 1977/78:67 med förslag om ändring i lagen (1974:8) om rättegången i tvistemål om mindre värden, m. m.

I propositionen 1977/78:67 med förslag om ändring i lagen (1974:8) om rättegång i tvistemål om mindre värden, m. m. föreslås bl. a. att handläggning av tvist om parkering på enskild mark skall undantas från fastighetsdomstolens kompetensområde. Enligt gällande bestämmelser är inte den s. k. småmålslagen tillämplig i fråga om mål som handläggs av tingsrätt i särskild sammansättning, dvs. bl. a. mål som tas upp i tingsrätten i dess egenskap av fastighetsdomstol. De i propositionen föreslagna ändringarna i rättegångsbalken och jordabalken innebär att småmålslagen i princip blir tillämplig vid tvister om parkering på enskild mark genom att sådana tvister undantas från fastighetsdomstolens kompetensområde.

De föreslagna ändringarna i rättegångsförfarandet vid s. k. parkeringsmål bygger på en inom justitiedepartementet upprättad promemoria. Promemorian har remissbehandlats. Några av remissinstanserna ifrågasätter lämpligheten av att undanta mål om parkering på enskild mark från fastighetsdomstolens kompetensområde. Kommunförbundet avstyrker förslaget med motiveringen att från kommunal synpunkt är förslaget av betydelse inte bara med hänsyn till upplåtelser av enskild tomtmark för tillfällig parkering utan även med hänsyn till att följderna för parkeringsförhållandena i allmänhet måste beaktas.

Upplåtelser av tomtmark för parkeringsändamål förekommer inom bostadsområden, med risk för olägenheter för de boende. Dessa missförhållanden måste kunna beivras på ett effektivt sätt. Den största praktiska betydelsen en tillämpning av småmålslagen på parkeringsmål skulle få är emellertid att rätten till ersättning för rättegångskostnaderna begränsas. Detta kan leda till att markägaren ej får sina rättegångskostnader täckta, även om han vinner målet, och att felparkeringar ej kommer att beivras. Allvarlig risk föreligger således, enligt Kommunförbundets mening, för en försämring av parkeringsförhållandena om förslaget genomförs.

Departementschefen framhåller också att det finns skäl som talar för att parkeringsmålen skall fall under fastighetsdomstolarnas kompetensområde men förordar ändå, med hänvisning till målens beskaffenhet, att de kan handläggas i enklare former, om tvister om parkering på enskild mark uttryckligen tas undan från fastighetsdomstolarnas kompetensområde.

Enligt min mening är de skäl som framförts mot att småmålslagen görs tillämplig på parkeringsmål tungt vägande. Propositionens förslag kan

medföra från såväl den enskildes som kommunernas synpunkt stora problem. Parkeringsförseelser måste kunna beivras utan risk för att målsägaren ej skall få sina rättegångskostnader täckta.

Det bör ankomma på vederbörande utskott att göra erforderliga förändringar av i propositionen föreslagen lagtext.

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen beslutar, med ändring i propositionen 1977/78:67, att småmålslagen ej skall vara tillämplig vid handläggning av tvister om parkering på enskild mark.

Stockholm den 5 december 1977

KARL GUST. H. BOO (c)